

Ένας χρόνος γεμάτος εμπειρίες, συναισθήματα και σημεία επαφής!

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Στην εφημερίδα αναφέρομε τα αίτια και τις ελπίδες της μετανάστευσης, καθώς επίσης και τις προσδοκίες μας. Εκτιμούμε τους υποστηρικτές μας και δείχνουμε τον δρόμο της ελπίδας από τον όμορφο μπαχτσέ του καταυλισμού, από όπου «ξεκινήσαμε». Παρουσιάζουμε από το αποτέλεσμα των προσπαθειών ενός παππού έως και τα παράπονα Αφγανών γυναικών.

Είχα τη δυναμική κριτική μιας Αφγανής, η οποία υποστήριξε ότι τα γραφόμενα στην εφημερίδα δεν αποτελούν απλά λόγια μιας Αφγανής κοπέλας αλλά μιας πολύ γενναίας γυναίκας. Λόγια τα οποία από τη μία με ικανοποιούσαν, καθώς έμμεσα με αποκαλούσαν «η Αφγανή "γενναία" κοπέλα», αλλά από την άλλη μου προκαλούσαν θλίψη διότι εμείς οι γυναίκες δεν στηρίζουμε όσο και όπως πρέπει η μία την άλλη. Τότε πώς προσδοκούμε να πιστεύουν στη δυναμική μας οι άνδρες;

Μετά την έκδοση του 3ου φύλλου, οι δυνάμεις της εφημερίδας εξαπλώθηκαν με τη συμπαράσταση και τη συμμετοχή νέων από τη Συρία, το Ιράκ, το Πακιστάν, το Ιράν και την Ελλάδα.

Σήμερα, τα «Αποδημητικά Πουλιά», με την έκδοση του

Μαχνητιά Χουσαϊνί

ΤΙ ΝΑ ΠΕΙ ΚΑΝΕΙΣ για τη Μαχνητιά. Τα λόγια είναι λίγα για να εκφράσει κανείς το ταλέντο, την εξυπνάδα της αλλά και το πόσο ανοιχτόμυαλη είναι. Μεγάλο ταλέντο στο θέατρο και με άνεση μπροστά στο κοινό. Μια, πλέον, γυναίκα από το Αφγανιστάν με τόλμη!

Δεν γνωρίζουμε τι ακριβώς μας περιμένει στο μέλλον, αλλά ελπίζουμε η εφημερίδα μας να εκδίδεται για πολλά χρόνια ακόμη

δου φύλλου, βρίσκονται σε πολύ δυναμική πορεία, την οποία αρκετοί δεν φαντάζονταν καν ότι αυτό το εγχείρημα θα μπορούσε να τη διανύσει.

Μάλιστα, κλείσαμε πλέον τον πρώτο μας χρόνο, απολαμβάνοντας την «πτήση» μας στα ύψη και ευχαριστούμε όλες και όλους όσοι μας στήριξαν, μας υποστήριξαν και μας συμπαραστάθηκαν. Ευχαριστούμε επίσης και εκείνους που διαφώνησαν μαζί μας. Η στάση τους μας έδωσε διπλή δύναμη ώστε να τους διαψεύ-

σουμε και να απολαύσουμε ακόμη περισσότερο τη βελτίωση και την άνοδό μας.

Δεν γνωρίζουμε τι ακριβώς μας περιμένει στο μέλλον, αλλά ελπίζουμε η εφημερίδα μας να εκδίδεται για πολλά χρόνια ακόμη, όμως ακόμα και αν για οποιονδήποτε λόγο σταματήσει, πάλι έχουμε την ικανοποίηση ότι γράψαμε, περιγράψαμε και αναφερθήκαμε σε εμπειρίες μας, στις αναμνήσεις μας, στις συνθήκες της ζωής μας και γενικότερα των προσφύγων. Μας αρκεί που κάποια στιγμή συμμετείχατε

στον πόνο των συνανθρώπων σας και μας παρατηρήσατε.

Εμείς γράψαμε για τον καταυλισμό, εσείς απολάυστε του οίκου σας τον εφπυαασμό. Εμείς περιγράψαμε το μπουρίνι, εσείς πιστέψτε στο μετέπειτα ουράνιο τόξο. Και αν γράψαμε για τους πολέμους, εσείς πιστέψτε στην έλευση της ειρήνης. Εμείς απλά πιστεύουμε ότι τα της καρδιάς, τις καρδιές αγγίζουν.

Κλείνω με την ευχή της πτήσης των «Αποδημητικών Πουλιών» στην Ευρώπη, ίσως και σε όλο τον κόσμο!